

Мазан Ян, ІВ-71, відгук про відвідування театру/музею

Хочу поділитись своїм відгуком про мої відвідини Національного музею мистецтв імені Богдана та Варвари Ханенків. Я потрапив на його відвідини у “вільний день” (перша середа кожного місяця), тому в мене відсутній квиток. Замість цього я купив буклет, щоб переконати читача у відвідуванні цього музею.

Короткий опис та історія музею.

Національний музей мистецтв імені Богдана та Варвари Ханенків — художній музей у Києві. На теренах України входить до трійки найкращих музеїв закордонного мистецтва.

Ханенки в Петербурзі розпочали цілеспрямоване колекціонування з метою показу розвитку мистецтва за кілька століть (приблизно після 1871 року). Після відставки вони оселились у Києві, де побудували палац для розміщення своєї колекції. Після захоплення України більшовиками Радянська Академія наук України забрала музей під свою юрисдикцію. Його у радянські часи не розглядали як важливу колекцію творів мистецтва. Втрати колекції почались задовго до 2-ї світової війни. Влада проводила масовий розпродаж музейних коштовностей за кордон. Після захоплення Києва фашистами з нього незаконно вивезено багато витворів мистецтва. Після війни музей повільно відновлювався, але велику кількість втрат колекції не вдалось відновити.

Мої особисті враження від його відвідин.

Відвідуючи цей музей, мене найбільше вразила японська частина експозиції, хоча там представлені також і витвори як китайського, так і індійського, ісламського та західноєвропейського мистецтва. Напевно це тому, що воно відрізняється від витворів мистецтва інших культур своєю лаконічністю та чистотою: на відміну від західноєвропейської гравюри, у японської ксилографії нема зайвих деталей, які відволікали б від основного повідомлення, який надсилає нам витвір мистецтва. Більше всього мене захопила серія робіт Утагави Кунісади “Проміжні станції дороги Токайдо”. Достатньо захоплююче було спостерігати за цією серією із приблизно 55 робіт, на кожній із яких був зображений актор японського театру кабукі, а проміжна станція дороги була тлом для гравюри (більше всього гравюри мені, якщо чесно, запам’ятались через трохи незвичне зображення самих акторів — вони зображались із дещо косими очима у надзвичайно яскравому вбранні). Мене захоплювало те, що хоча всі гравюри були досить схожими між собою — зображували ту саму тематику, схожий пейзаж, людей того ж соціального статусу, але в кожній із них було щось особливе, що відокремлювало її від інших — в кожного актора було своє багате та складне життя, на кожній гравюрі пейзаж дещо відрізнявся від пейзажу на інших, передавав якісь інші аспекти японської природи. На жаль, під час цих відвідин я не зміг споглянути

всю колекцію, як було першого разу (тоді проводилась тематична виставка всієї цієї серії), але враження, які були отримані мною першого разу, залишаться в пам'яті ще на довгий час.

Якщо розповідати про інші колекції, то мушу визнати, що вони справили на мене дещо менше враження порівняно з японською колекцією. Мені також запам'ятались колекції західноєвропейського та буддистського релігійного мистецтва. Буддистське релігійне мистецтво зацікавило мене складністю своїх мотивів та релігійних сюжетів. Ця детальність скульптур, манера зображати богів з великою кількістю облич та рук справляє на мене враження якоїсь своєрідної величності буддистських полотен та бажання передати глибокий зміст. Досить дивно було усвідомити, що ця колекція перебувала певний час у власності Києво-Печерської лаври.

Розглядаючи західне мистецтво, мушу визнати, що воно зацікавило мене в значно меншій мірі. Кожен із нас хоча би частково знайомий з роботами різноманітних західноєвропейських митців, усі до них звикли. Хоча навіть незважаючи на це, мені все-одно запам'ятались деякі роботи, такі як гравюра "Поклоніння волхвів" Ігнаца Берманна чи настінний розпис про Дона Кіхота у вітальній залі. Чомусь мені запам'ятовуються такі картини, які можна розглядати довго і вишукувати нові деталі.

Висновок:

Мушу визнати, що цей музей є моїм улюбленим серед усіх музеїв Києва, і я отримую справжню насолоду, щоразу відвідуючи його. Відвідавши цей музей вдруге, в мене знову виникло бажання повернутись і відвідати його ще раз. Про цей музей дуже високі відгуки в Google (~4,8 балів з п'яти), на мою думку він справді наповнений цікавими експонатами, на відміну від ненависних мені різноманітних шаблонних краєзнавчих музеїв. Там приємна атмосфера і дружні та знаючі екскурсоводи. Я особисто рекомендую кожному відвідати цей музей.